> Który, będąc w postaci Boga, nie uważał bycia równym Bogu za grabież; Lecz ogołocił samego siebie, przyjmując postać sługi i stając się podobny do ludzi; A z postawy uznany za człowieka, uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.
>
> *— Filipian 2:6-8*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Zbawiciel, Ukrzyżowanie, Jezus, posłuszeństwo

Interpretacja:
W drugim rozdziale Listu do Filipian *Paweł* zachęca wiernych do pokory i do tego, by uważali innych za ważniejszych od siebie. Przywołuje przykład *Chrystusa*, który – będąc Bogiem – uniżył samego siebie i stał się posłuszny woli *Ojca*, aż po śmierć na krzyżu.

Będąc w postaci Bożej

Fragment Listu do *Filipian 2:6* mówi o pokorze *Jezusa Chrystusa* i Jego gotowości do zrzeczenia się boskiego statusu dla dobra ludzkości. Werset ten zaczyna się od słów: *„Który, będąc w postaci Boga...”* – co oznacza, że *Jezus* istniał przed swoim wcieleniem jako jedna z osób *Trójcy Świętej*, czyli jako sam Bóg. Mimo jednak swego boskiego statusu, Jezus postanowił nie traktować równości z Bogiem jako czegoś, czego należy kurczowo się trzymać.

Ogołocił samego siebie

W *Filipian 2:7* wyrażenie *„Lecz ogołocił samego siebie”* może odnosić się do faktu, że Jezus posiadał wieczną chwałę jako *Syn Boży*, lecz z miłości do ludzkości ją odłożył.

Porzucił swą boską naturę, by przyjąć postać ludzkiego sługi. Czyn ten nie tylko ukazuje Jego miłość do całej ludzkości, ale także wskazuje, że my również powinniśmy być gotowi poświęcić własny komfort i wygodę dla dobra innych.

Jezus przyjął postać sługi

Gdy Jezus stał się podobny do ludzi, przyjął ludzką postać i rolę sługi. Oznaczało to, że nie tylko poświęcał się zaspokajaniu ludzkich potrzeb – tak jak czyni to sługa – ale także robił wszystko, by służyć innym z miłością: uzdrawiał chorych, karmił głodnych i nauczał prawdy.

Uniżył samego siebie

W *Filipian 2:8* Paweł podkreśla uniżenie Chrystusa związane z przyjęciem ludzkiej natury oraz Jego posłuszeństwo, które sięgało aż po śmierć. Warto zauważyć, że to uniżenie nie zostało Chrystusowi narzucone, lecz było Jego świadomym wyborem. Chrystus postanowił odłożyć na bok swą niebiańską chwałę, by przyjść na ziemię jako człowiek i doświadczyć bólu, cierpienia oraz ludzkich ograniczeń. Wiedział, że posłuszeństwo planowi Ojca będzie oznaczało śmierć na krzyżu, a mimo to zdecydował się poddać woli Bożej.

Zastosowanie w naszym życiu

Przykład Chrystusa opisany w *Filipian 2:6–8* ma ogromne znaczenie dla naszego codziennego życia. Ukazuje to, że pokora i posłuszeństwo mają kluczowe znaczenie dla naszych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Pokora pozwala nam dostrzec, że nie jesteśmy od nikogo lepsi, że potrzebujemy pomocy innych oraz że musimy uwzględniać potrzeby i pragnienia osób w naszym otoczeniu. Z kolei posłuszeństwo oznacza gotowość do odłożenia na bok własnych ambicji i pragnień, aby wypełniać wolę Bożą.

Zasady te możemy stosować w naszych relacjach z innymi, zwłaszcza w sytuacjach konfliktowych czy w chwilach braku porozumienia. Ważne jest, aby traktować innych z szacunkiem i życzliwością oraz wykazywać gotowość do kompromisu i ustępstw dla dobra zdrowych relacji. Co więcej, przykład Chrystusa ukazuje, jak istotna jest wytrwałość w trudnych chwilach. Jego śmierć na krzyżu była najcięższym i najbardziej bolesnym

momentem Jego życia, a jednak wytrwał On w swoim postanowieniu, wiedząc, że wypełnia wolę Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Z Chrystusem jestem ukrzyżowany: żyję, ale już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus. A to, że teraz żyję w ciele, żyję w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał za mnie samego siebie.
>
> *— Galacjan 2:20*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Zbawiciel, Ukrzyżowanie, wiara, życie, egoizm

Interpretacja:
Galacjan 2:20 to jeden z najbardziej znanych wersetów w Biblii. W jednym zdaniu apostoł *Paweł* podsumowuje życie chrześcijanina oraz relację, jaką my, jako wierzący, powinniśmy mieć z *Jezusem Chrystusem*. Werset ten ma tak wielkie znaczenie, że wielu teologów nazywa go *„podsumowaniem życia chrześcijańskiego”*.

W tym wersecie Paweł przypomina nam, że nasze życie chrześcijańskie musi koncentrować się na Jezusie Chrystusie. Mamy być z Nim *„ukrzyżowani”* – co oznacza, że jesteśmy martwi dla grzechu, a żywi dla Boga. Nie jesteśmy już niewolnikami własnych pragnień i namiętności, lecz cieszymy się wolnością, by żyć zgodnie z Bożą wolą. Innymi słowy, Jezus Chrystus żyje w nas, a my musimy pozwolić Jego Duchowi prowadzić nas we wszystkim, co czynimy.

Druga część wersetu ukazuje, że nasze życie toczy się teraz dzięki wierze w *Syna Bożego*, którego *Ojciec* posłał na świat, aby wybawił nas z grzechu. Należy pamiętać, że nie

możemy prowadzić życia chrześcijańskiego w oparciu o ciało, lecz jedynie dzięki wierze. Oznacza to, że naszym życiem nie powinny kierować własne pragnienia i ambicje, lecz wiara w Chrystusa i we wszystko, czego dokonał On dla nas na krzyżu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiem bowiem, że mój Odkupiciel żyje i że w ostateczny dzień stanie na ziemi.
>
> *— Hioba 19:25*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: Zbawiciel, Zbawienie, troska

Interpretacja:
Księga Hioba jest jedną z najstarszych ksiąg Biblii, podejmującą tak istotne tematy, jak cierpienie, wiara i nadzieja. W 19. rozdziale *Hiob* wyraża głęboki ból i żal po utracie rodziny, zdrowia oraz majątku. Mimo wszystko, czego doświadcza, Hiob trzyma się nadziei – pewności, że jego *Odkupiciel* żyje i go wybawi.

Kim jest Odkupiciel Hioba?

Słowo *„odkupiciel”* pochodzi od hebrajskiego terminu *„goel”*, odnoszącego się do bliskiego krewnego, na którym spoczywał obowiązek odzyskania lub wykupienia tego, co zostało utracone lub skradzione (bądź osoby, która znalazła się w takiej sytuacji). W kontekście biblijnym odkupiciel był zobowiązany do uwolnienia niewolnika, wykupienia majątku czy obrony praw zabitego krewnego.

W przypadku Hioba jego Odkupicielem nie był człowiek – krewny, lecz sam Bóg. Hiob wierzył, że tylko Bóg może wybawić go z cierpienia, naprawić poniesione straty i

przywrócić mu godność. Przekonanie to opierało się na solidnych fundamentach teologicznych Prawa Mojżeszowego, które głosiło, że Bóg jest jedynym właścicielem całego stworzenia oraz obrońcą uciśnionych i potrzebujących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiedząc, że nie tym, co zniszczalne, srebrem lub złotem, zostaliście wykupieni z waszego marnego postępowania przekazanego przez ojców; Lecz drogą krwią Chrystusa jako baranka niewinnego i nieskalanego.
>
> *— I Piotra 1:18-19*

Książka: Nowy Testament / I Piotra

Tematy: Zbawiciel, krew, Jezus, życie

Interpretacja:

Fragment *I Piotra 1:18-19* przypomina o tym, co chrześcijanie zyskali dzięki ofierze *Jezusa Chrystusa* na krzyżu. Chrześcijańskie zbawienie nie zostało osiągnięte za pomocą rzeczy przemijających, takich jak złoto czy srebro. Pierwiastki te uznaje się za nietrwałe, ponieważ ulegają one zniszczeniu i rozkładowi. Natomiast krew *Chrystusa* jest niezniszczalna i trwa wiecznie. Przesłanie tych wersetów wskazuje, że chrześcijanie powinni cenić ofiarę Chrystusa i pamiętać o tym, czego On dla nich dokonał. Muszą również odwrócić się od swoich daremnych sposobów postępowania i prowadzić życie święte oraz sprawiedliwe.

Metafora Baranka

W *I Piotra 1:18-19* Chrystus przedstawiony jest za pomocą metafory baranka. Zwierzę to odgrywa istotną rolę w tradycji żydowskiej, gdzie wykorzystywano je jako ofiarę oczyszczającą. W Biblii baranek kojarzy się z czystością, ofiarą i życiem. Określenie Chrystusa mianem *„baranka bez skazy i zmazy”* oznacza, że przyszedł On, by złożyć swoje życie w ofierze, oczyścić nas z grzechu i przywrócić nam życie wieczne.

Znaczenie krwi

Warto zauważyć, że wersety te mówią nie tylko o Chrystusie, ale także o Jego krwi. Dlaczego krew Chrystusa jest tak ważna? Po pierwsze, krew symbolizuje życie; fakt, że Chrystus złożył swoje życie w ofierze, oznacza, iż był gotów oddać za nas wszystko. Po drugie, krew Chrystusa stanowi symbol Jego ofiary na krzyżu, poniesionej dla naszego dobra. Została ona przelana, aby oczyścić nas z grzechu i obdarzyć życiem wiecznym.

Odkupienie

Krew Chrystusa jest istotna, ponieważ przynosi nam odkupienie. Co oznacza odkupienie? W ujęciu chrześcijańskim termin ten odnosi się do uwolnienia ze stanu grzechu i pojednania z Bogiem. Krew Chrystusa jest środkiem, dzięki któremu dostępujemy odkupienia. Poprzez swoją śmierć na krzyżu Chrystus wskazał nam drogę uwolnienia od ciężaru grzechu oraz powrotu do pierwotnego stanu czystości i świętości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna; W którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie grzechów.
>
> *— Kolosan 1:13-14*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Zbawiciel, krew, diabel, Ojciec, Jezus, Zbawienie

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 1:13-14* ukazuje niezwykle ważną prawdę: mówi o najwyższej mocy, która wybawiła nas z ciemności, by wprowadzić do Królestwa umiłowanego Syna Bożego. Co jednak dokładnie to oznacza?

Wybawienie spod władzy ciemności

Po pierwsze, mówiąc o „władzy ciemności", mamy na myśli wpływ zła na nasze życie. Może się on przejawiać na różne sposoby – na przykład poprzez uzależnienia, depresję, lęk czy jakikolwiek inny szkodliwy nawyk lub negatywną emocję oddalającą nas od Boga. Dlatego, aby doznać uwolnienia, potrzebujemy pomocy Tego, który dysponuje mocą przewyższającą naszą własną.

Po drugie, wyrażenie *„królestwa Swego umiłowanego Syna"* oznacza, że zostaliśmy wprowadzeni do Królestwa, w którym panują dobroć i sprawiedliwość Syna Bożego. Przyjmując Bożą pomoc, znajdujemy bezpieczne miejsce, w którym możemy rozkwitać i pozytywnie się rozwijać.

Odkupienie przez krew Jezusa

Wersety te wyraźnie wskazują, że odkupienie dokonuje się przez *krew Jezusa*. Słowo *„odkupienie"* oznacza wybawienie lub zbawienie. W kontekście historycznym, w jakim powstały te słowa, termin ten wiązał się z uwolnieniem niewolnika. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus wyzwolił nas z grzechu i niewoli szatana *(Efezjan 1:7)*. Odkupienie nie przyszło łatwo; zostało okupione wielką ceną – życiem Jezusa. Jednak dzięki Jego śmierci i zmartwychwstaniu mamy możliwość dostąpienia zbawienia.

Przebaczenie grzechów

Kolosan 1:13-14 mówi również o przebaczeniu grzechów – kolejnym niezwykle ważnym temacie w Biblii. Grzech to każde działanie sprzeczne z Bożymi przykazaniami, a wszyscy

jesteśmy grzesznikami *(Rzymian 3:23)*.

Jednak dzięki *krwi Chrystusa* możemy otrzymać przebaczenie naszych grzechów. Przebaczenie to nie opiera się na naszych własnych uczynkach, lecz na Bożej łasce i miłosierdziu *(Efezjan 2:8–9)*. Gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego osobistego Zbawiciela*, Jego zasługi i ofiara na krzyżu oczyszczają nas z grzechów, a my zostajemy usprawiedliwieni przed Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale ja jestem PAN, twój Bóg, od wyjścia z ziemi Egiptu, a nie będziesz znał innego Boga oprócz mnie. I nie ma innego zbawiciela oprócz mnie.
>
> *— Ozeasza 13:4*

Książka: Stary Testament / Ozeasza
Tematy: Zbawiciel, Bog, bożki

Interpretacja:
Przytoczony werset mówi o wyjątkowości Boga jako jedynego prawdziwego Bóstwa i Zbawiciela ludu Izraela. Jest to kluczowe nauczanie biblijne, powtarzane zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie: *konieczność oddawania czci wyłącznie prawdziwemu Bogu i pokładania w Nim ufności*.

Bóg jako jedyny Zbawiciel

Tekst wyraźnie wskazuje, że nie ma innego Zbawiciela poza Bogiem. Oznacza to, że mimo trudności i przeciwności losu, z jakimi się mierzymy, możemy polegać wyłącznie na Bożej pomocy i ochronie, aby je przezwyciężyć i wyjść z nich zwycięsko.

Często szukamy ziemskich rozwiązań naszych problemów, jednak musimy pamiętać, że tylko Bóg posiada moc i zdolność skutecznego działania w naszym życiu. Jest On naszym jedynym Zbawicielem – Tym, który wyzwala nas z niewoli grzechu i obdarza życiem wiecznym.

Wyłączność w oddawaniu czci Bogu

Werset ten podkreśla również znaczenie oddawania czci Bogu jako jedynemu prawdziwemu Bóstwu. W kulturze promującej różnorodność religijną i tolerancję wobec rozmaitych przekonań, nauczanie to może być trudne do przyjęcia dla osób spoza kręgu wiary chrześcijańskiej.

Jednak dla wierzących w *Jezusa Chrystusa* nie ma innej drogi niż *oddawanie czci wyłącznie Bogu*. Nie oznacza to szerzenia nienawiści czy nietolerancji wobec innych grup religijnych; wiąże się raczej z zachowaniem zdecydowanej i konsekwentnej postawy, zgodnej z zasadami biblijnymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*